

Panium – číslo dvě

Vzestup a pád krále jihu

Jeff Pippenger

2025-02-27

Předchozí článek jsme uzavřeli slovy: „Verše 10–15 představují tři zástupné války uskutečněné králem severu, papežskou mocí, od roku 1989 až po nedělní zákon.“ Tyto tři zástupné války začínají určením Spojených států ve verši 40 jako „vozů, lodí a jezdců“.

Další zástupná válka, znázorněná ve verši 11 a historicky naplněná v bitvě u Ráfie roku 217 př. Kr., se odehrála mezi Ptolemaiem IV. Filopatorem, jižním králem Egypta, a Antiochem Velikým, zvaným také Antiochos Magnus, ze Seleukovské říše. Antiochos naplnil verš 10, když odplatil Egyptu porážku svého severního království a ztrátu jeho držav a znovu dobyl veškerá území, která jižní království dříve odňalo jeho království. Učinil tak, avšak zastavil se na hranici Egypta, čímž naplnil verš 10 a předobrazil rok 1989.

Jeho synové se však dají do boje a shromáždí množství velikých vojsk; a jeden z nich jistě přijde, přelije se jako povodeň a přejde; potom se vrátí a bude znovu bojovat až k jeho pevnosti. Daniel 11,10.

Druhou zástupnou válkou byla bitva u Rafie. Rafie znamená pohraničí. Toto bojiště označuje místo, kde Antiochos ukončil své předchozí tažení ve verši 10. Tři zástupné války jsou uspořádány podle pravdy v tom smyslu, že první zástupná válka se shoduje s poslední zástupnou válkou. Všechny tři války — verše 10, 11 a potom třetí válka ve verších 13–15 — vede při svém prvotním naplnění tatáž historická postava. Antiochos Veliký je přítomen v každé ze tří bitev a prorocky je tak spojuje do jedné linie. Antiochos vítězí v první i poslední bitvě, nikoli však v prostřední, kde převažuje král jihu.

Právě jako Rafia znamená pohraniční kraj, znamená jej i Ukrajina. Druhá zástupná válka, která se nejprve naplnila v bitvě u Rafie, se nyní naplňuje ve válce na Ukrajině. Vladimir Putin je králem jihu, prorockým potomkem prvního novodobého krále jihu, Vladimira Lenina. Putin opakovaně tvrdí, že ruská reakce na Ukrajinu vychází ze sporné dohody, podle níž se NATO po znovusjednocení Německa nemělo dále rozšiřovat na území bývalého SSSR. Putinova pohnutka odráží pohnutku Ptolemaia ve verších 5–9 i Napoleonovu v roce 1797. Všichni tito tři jižní králové ospravedlňují své jednání proti severnímu králi na základě porušené smlouvy.

Podle Izajáše 23 bude nevěstka z Týru, představující papežskou moc, zapomenuta po sedmdesát let, jako za dnů jednoho krále — období, o němž se opakovaně ukazuje, že je dobou, kdy vládne šesté království biblického proctví, zemská šelma ze Zjevení 13 (Spojené státy).

I stane se v onen den, že Týr bude zapomenut po sedmdesát let, podle dnů jednoho krále; po uplynutí sedmdesáti let bude Týr zpívat jako nevěstka. Vezmi harfu, obcházej město, ty nevěstko, která jsi byla zapomenuta; líbezně hrej, zpívej mnoho písní, aby ses připomněla. A stane se po uplynutí sedmdesáti let, že Hospodin navštíví Týr, a ten se navrátí ke své mzdě a

bude smilnit se všemi královstvími světa na povrchu země. Izajáš 23,15–17.

Symbolické období sedmdesáti let se rozprostírá od roku 1798 až k nedělnímu zákonu, což jsou dějiny znázorněné ve verši 40. Teprve na konci sedmdesáti let, anebo při přiblížení nedělního zákona, se nevěstka znovu objevuje. Z tohoto důvodu je válčení tří bitev ve verších 10–15 vedeno zástupcem papežské moci, neboť ona je během tohoto období v prorockém smyslu zapomenuta.

V prvním a posledním zástupném střetnutí vítězí král severu nad králem jihu. Ve středním střetnutí vítězí král jihu nad králem severu. Bitva u Rafie byla počátečním historickým naplněním verše 11 a tento verš spolu se svým historickým naplněním tvoří dva svědky, kteří mají být spojeni s paralelními pasážemi o tříapůldenní prorocké vládě papežského Říma. Tak dvě pasáže Písma v Danieli 11, provázené svými historickými naplněními, předkládají prorocké charakteristiky bitvy pohraniční země z verše 11, nejprve naplněné v bitvě u Rafie a poté znovu v čase konce roku 1798.

Tyto řádky svědectví dosvědčují, že Vladimir Putin je posledním Vladimírem moderního krále jihu. „Vladimir“ se často vykládá ve smyslu „vládce světa“, avšak slovo mir správně znamená také „společenství“. Vladimir tedy znamená „vládce společenství“ neboli „vládce komunismu“. Putin ztotožňuje své angažmá na Ukrajině s porušenou dohodou, která řešila jeho obavy z pronikání NATO za hranice dohodnuté po sjednocení Německa. Putinovo směřování se stejně tak zaměřuje proti NATO a EU, jako proti Zelenskému a Ukrajině. Pronikání NATO a EU na území, o němž Putin trvá na tom, že mělo zůstat prosté NATO, je paralelou k Ptolemaiovu hněvu, když seleukovský král odložil egyptskou princeznu-nevěstu stranou kvůli své dřívější manželce. Tato porušená smlouva ukazovala vpřed k porušené Tolentinské smlouvě roku 1797. V Danieli 11, když jižní král převládne nad severním králem, je to spojeno s porušenou smlouvou.

Tato porušená smlouva se týká neochoty EU omezit rozšiřování NATO za jeho hranice v době, kdy bylo Německo znovusjednoceno. V tomto smyslu je Putin, král jihu, v boji proti králi severu, zastoupenému jeho zástupnou mocí. Právě tak jako nacisté ve druhé světové válce byli zástupnou silou katolické církve, stávají se nacisté Ukrajiny symbolem druhé zástupné války ve verších 10–15. Tři světové války a tři zástupné války — a v obou liniích jsou nacisté zástupnými představiteli katolické církve během prostředního konfliktu.

Ve třech původních historických naplněních těchto zástupných válek byl v každé bitvě přítomen Antiochos Magnus. Již mnohokrát bylo ukázáno, jak etymologie jména „Antiochos“ a symbolika spojená se seleukovským královstvím jakožto králem severu označují Antiocha za symbol antikrista — římského papeže. Avšak v dějinách tří zástupných válek je nevěstka z Týru opomíjena, a tak symbol „papeže“ představovaný jménem „Antiochos“ zastupuje jeho zástupnou moc. V první a poslední bitvě jsou to otevřeně Spojené státy, které vykonávají vůli Říma. Ve verši 11 je zástupnou mocí nacismus Ukrajiny, avšak byly to a dosud jsou lodě a vozy Spojených států, které podpíraly Zelenského v této válce. Na povrchu druhé zástupné války jsou Spojené státy skryty, stejně jako papež během sedmdesáti let Izajáše 23. Spojené státy jsou skryty právě v těch dějinách, v nichž rozvíjejí všechny vlastnosti šelmy, a proto je prorocky příhodné, že jakmile je druhá zástupná válka v běhu, Spojené státy jsou zastřeny zástupnou mocí nacismu na Ukrajině, ačkoli až do jejich zániku zůstávají vojenskou a hospodářskou mocí zemské šelmy, která Ukrajinu

podpírá.

Když král jihu vytáhl proti Babylónu a zjal krále severu, a rovněž když generál Berthier zjal papeže, vstoupil přímo do Vatikánu, což naznačuje, že ukrajinská válka skončí Putinovým vítězstvím v okamžiku, kdy bude odstraněn jakýkoli odpor ze strany Ukrajiny. Království, které Ptolemaios dobyl, byl Babylón, a království, které dobyl Napoleon, byl duchovní Babylón. Zelenského království je tedy představováno těmi poddanými, kteří mu poskytují podporu. Nyní, když Trump odňal podporu vozů, jezdců a lodí zemské šelmy, je oporou Ukrajiny EU, právě ta skupina, která nebyla ochotna vyslechnout Putina tvrzení o porušené smlouvě týkající se rozšiřování NATO.

Filozofií, která řídí eurokraty EU, je hnutí Greenpeace. Z tohoto důvodu Zelenskyj znamená „zelený“. Zelenskyj je symbolickou hlavou válečných štváčů EU, kteří se řídí pošetilou globální agendou environmentalismu. Až válka na Ukrajině skončí, Putin bude slavit nejen vítězství nad Ukrajinou, ale nad celou EU i NATO.

Tři zástupné války tedy nesou pečeť pravdy. V první i poslední zástupné válce je král jihu poražen prostřednictvím spojení mezi mořskou šelmou a zemskou šelmou ze Zjevení třináct. Na počátku bylo vítězství krále severu dosaženo spojenectvím s konzervativním papežem Prvního vatikánského koncilu, jenž je v kontextu fatimských tajemství katolické tradice bílým neboli dobrým papežem. Současný papež, který, jak toto píši, leží na smrtelné posteli, je liberálním papežem Druhého vatikánského koncilu, který je v kontextu fatimských tajemství černým neboli špatným papežem.

Čtrnáctý verš ukazuje, že když „lupiči z tvého lidu“, kteří se povyšují a padají, vstupují do prorockých dějin, je vidění ustanoveno. Při naplnění třináctého až patnáctého verše v bitvě u Pania roku 200 př. Kr. se pohanský Řím vložil do záležitostí týkajících se právě této bitvy. Ve třech verších, které pojednávají o bitvě u Pania, čtrnáctý verš ukazuje, že vidění je ustanoveno Římem.

V dějinách bitvy u Pania spojí konzervativní bílý papež Vatikánu I síly s posledním z osmi prezidentů, kteří započali v období Reagana a který již dříve uzavřel spojení s konzervativním papežem Vatikánu I. Učinili tak v roce 1989, aby přivedli k pádu bývalý SSSR, a na konci tak učiní, aby přivedli k pádu posledního vládce právě onoho království.

V Reaganových letech a v souvislosti se spojenectvím papeže Jana Pavla II. a USA Jan Pavel II. uvěřil, že je oním dobrým papežem z fatimských proroctví. Pohnut tímto přesvědčením začal cestovat po celém světě, aby podporoval to, co chápal jako naplnění fatimských předpovědí. Tím se stal nejvíce cestujícím papežem v dějinách a zároveň nejznámějším papežem všech dob, když naplňoval předpověď ze třinácté kapitoly Zjevení, že nastane doba, kdy se celý svět bude podívat za šelmou. Veřejná osobnost papeže Jana Pavla II. je typickým představitelem konzervativního papeže Vatikánu I., který vstupuje do spojení s posledním prezidentem USA.

Proto je jednou z prorockých charakteristik současného papeže za Reaganovy éry to, že existuje bod, v němž je jeho veřejný obraz označen jako mezník. Toto označení je ve čtrnáctém verši, když násilníci z tvého lidu ustanovují vidění. Papež Jan Pavel II. naplňuje prorockou charakteristiku

papeže, za nímž se podíval celý svět, a tím ukazuje vpřed na konzervativního vatikánského papeže konce času, papeže I., který vstupuje do spojení s Trumpem. Když se tak stane, vidění je ustanoveno, a to, co toto vidění ustanovuje, je skutečnost, že papež sám sebe vkládá do dějin Pania a do roku 200 př. Kr.

Počátek osmi prezidentů ilustruje závěr osmi prezidentů a těsně před nedělním zákonem ze šestnáctého verše se nevěstka z Týru, která byla zapomenuta, vrací do otevřených dějin, když vytváří spojení s protějškem Reagana, Donaldem Trumpem. Společně, jak to představuje spojení Antiocha a Filipa Makedonského, svrhují poslední generaci jižního království, představovanou dětským králem Ptolemaiem. Dítě je v biblickém proroctví symbolem poslední generace a po válce na Ukrajině Putin zopakuje dějiny jižních králů, kteří jsou vyvyšováni vojenskými vítězstvími a ztrácejí svůj směr v nějakém druhu dilematu mezi církví a státem.

Tak tedy verš deset, představující rok 1989 a první zástupnou válku, je počátkem neboli prvním písmenem hebrejské abecedy. Bitva u Rafie ve verši jedenáct, představující válku na Ukrajině, je třináctým písmenem hebrejské abecedy. Číslo 13 je symbolem vzpoury a zástupnou armádou v ukrajinské válce jsou nacisté, přední symbol vzpoury v moderním světě. Panium je posledním písmenem hebrejské abecedy, která se skládá z dvaadvaceti písmen. Hebrejské slovo pravda, které vzniká spojením prvního, třináctého a dvaadvacátého písmene abecedy do hebrejského slova „pravda“, tedy označuje strukturu těchto tří zástupných válek jako pravdu. Dvaadvacáté a poslední písmeno hebrejské abecedy je symbolem spojení božství s lidstvem a naplnění bitvy u Pania v blízké budoucnosti nastává během Trumpova prezidentství. Trump je dvaadvacátým prezidentem, který vykonával úřad po dvě funkční období.

Panium nese dvojí svědectví o dvojí alianci a v obou případech tato aliance představuje spojení vymezující hierarchický vztah mezi dvěma stranami. Aliance mezi Filipem a Antiochem byla strategická a směřovala k vyvažování ptolemaiovského a římského vlivu ve východním Středomoří. Jejich spolupráce se však nesoustředila na samotnou bitvu u Pania — Antiochos toto tažení vedl samostatně, bez přímé Filipovy vojenské účasti. Filipova úloha byla spíše nepřímá; poskytoval politickou a strategickou podporu tím, že zaměstnával římské a ptolemaiovské spojence v Řecku a v Egejské oblasti, čímž umožnil Antiochovi soustředit se na Koi-Sýrii. Všichni historikové uvádějí, že v alianci byl mocnější Antiochos a že to byl jedině Antiochos, kdo skutečně svedl bitvu. Jejich aliance se týkala širší oblasti spojené s někdejší Alexandrovým královstvím. Aliance tedy má hlavního vůdce a menšího podřízeného, jak to vyjadřuje jméno Caesarea-Philippi, název Pania v době, kdy Kristus chodil mezi lidmi. Caesarea-Philippi se proto vztahuje k Antiochovi a Filipovi, neboť Caesar byl v této alianci mocnější, jak to symbolizují jak Caesar Augustus, tak tetrarcha Herodes Filip.

Slovo „tetrarcha“ znamená vládce nad čtvrtinou. Caesar vládl celé říši a Filip vládl nad čtvrtinou území, čímž se symbol Filipa dostává do subjektivního vztahu v aliancích Pania a Caesareje Filipovy. U Heroda Filipa vidíme symbol dvou pokrevních linií, které jsou obě symboly porušeného smluvního vztahu s Bohem. Vidíme také ozvěny jedné čtvrtiny rozdělení Alexandrova království na čtyři části neboli čtyři tetrarchie. Filip znamená milovník koní.

V bitvě u Pania, která se naplní při závěru ukrajinské války, Antiochos Magnus, Spojené státy, porazí Rusko a vstoupí do spojení s menším hráčem, představovaným Filipem. Tento menší hráč bude do dění zapojen, nikoli však přímo do bitvy. Bitva bude mezi USA a Putinem, zjevně v přímé souvislosti s náboženským sporem vyvolaným Putinovým podrážděním a pýchou, jak to ilustrují jak Ptolemaios IV. Filopator po bitvě u Rafie, tak judský král Uzijáš. Ptolemaios i Uzijáš byli jižní králové, pozdvižení k pýše svým vojenským úspěchem, kteří pak zatoužili ujmout se posvátného díla, jež měli vykonávat jedině kněží. Uzijáš byl za své úsilí stížen malomocenstvím a Ptolemaios v hněvu pobil v Alexandrii 50 000 Židů.

Verš třináctý určuje bitvu mezi poslední generací moderního krále pospolitosti neboli komunismu, Ruskem Vladimíra Putina, a USA. Trump v této bitvě převládne, avšak učiní tak se spojencem ze čtvrté části království, který se ve skutečnosti bitvy neúčastní. Jsme blízko závěru verše jedenáctého, jak o tom svědčí současné události. Putin zvítězí nad Ukrajinou, jak to představuje Rafia. Poté započne jeho postupný pád, jak jej představuje Uzijáš, jenž byl pro malomocenství umístěn do domu až do své smrti. Po svém vítězství u Rafie roku 217 př. Kr. se vláda Ptolemaia IV. Filopatora zhoršovala v důsledku zkaženosti, rozmařilosti a závislosti na bezohledných rádci. Zemřel roku 204 př. Kr., pravděpodobně zavražděn nebo otráven svými ministry, Sosibiem a Agathoklem, jako součást spiknutí s cílem zajistit moc jeho mladému synovi, Ptolemaiovi V. Tento bouřlivý konec odráží nestabilitu a intriky běžné na helénistických královských dvorech a představuje významný zlom v úpadku ptolemaiovského Egypta.

Charakteristikou duchovního naplnění krále jihu, jež bylo předobrazeno doslovnými naplněními, k nimž došlo v zápasu o světovládu po Alexandrově smrti, je „revoluce“. Francie se stává duchovním králem jihu v období Francouzské revoluce. Novodobý král jihu, Rusko, se zrodil v Ruské revoluci. Jak filozofie uvedená do Francouzské revoluce dozrávala od anarchie Francouzské revoluce až ke komunismu sovětské revoluce, tak je to charakteristikou krále jihu. Komunismus se šířil světem prostřednictvím revolucí.

V moderní době CIA prostřednictvím využívání nevládních organizací působila na svržení národů po celém světě a postupný plán, který opakovaně uplatňovala, je tím, co se nazývá barevné revoluce. Král jihu je dračí mocností a globalisté jsou rovněž dračí mocností a barevné revoluce CIA jsou znaky dračí mocnosti. Dějiny Francie jako duchovního krále jihu nesou jedinečné dějiny, které vyznačují závěr této zvláštní prorocké linie.

Tento závěr je znázorněn Napoleonem. Francouzská revoluce označuje počátek Francie jako krále jihu a Napoleon označuje její konec. Historikové rozpoznávají sled kroků, které Napoleona přivedly k jeho Waterloo, a tím vyznačují postupné ukončení prvního duchovního krále jihu, na rozdíl od Babylona a Belšasara, kteří byli dobyti v jediné noci. První Vladimir novodobého krále jihu, Vladimir Lenin, umíral po dobu dvou let v důsledku série mrtvic. Někteří se domnívají, že jej Josif Stalin otrávil, právě tak jako se někteří domnívají, že Ptolemaios IV. byl otráven svými rádci. Konec novodobého krále jihu, znázorněného Sovětským svazem, byl rovněž dovršen revolucí.

Protest v Moskvě, který přispěl k zániku SSSR, představoval masivní veřejný odpor během srpnového puče roku 1991 (19.–21. srpna 1991). Tato událost, soustředěná kolem obrany Bílého

domu a vedení Borise Jelcina, přímo podkopala sovětské konzervativní síly, odhalila křehkost režimu a urychlila rozpad SSSR. Ačkoli dřívější protesty v Moskvě (např. 1987–1990) a Baltský řetěz (1989) vytvářely narůstající dynamiku, srpnové protesty roku 1991 byly v Moskvě rozhodujícím bodem zlomu, jenž vedl k rozpuštění Sovětského svazu do konce roku 1991. Počátek Ruska jako krále jihu začíná a končí revolucí. Konec SSSR byl postupným rozkladem království, stejně jako tomu bylo u Ptolemaia, Uzijáše, Napoleona a dokonce i Vladimira Lenina. Putinův konec je postupný pád, který začíná, jakmile je válka na Ukrajině ukončena. Jeho konec je přivoděn v bitvě u Pania, když USA převezmou vládu nad královstvím, přičemž obdrží podporu od spojence, který se bitvy ve skutečnosti neúčastní.

V příštím článku budeme v tomto výkladu pokračovat.